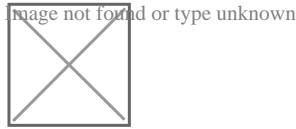

15 Οκτωβρίου 2015

Ένα δάκρυ για τα μάρμαρα του Παρθενώνα (MSc Αγγελική Στάθη, Αρχαιολόγος)

/ [Πεμπουσία](#)

Ο Άγγλος περιηγητής του 19^{ου} αιώνα, Edward Daniel Clarke, στις αρχές του 19^{ου} αιώνα, το 1801, βρίσκεται στην Αθήνα. Εραστής του κλασσικού κάλλους, θαυμαστής των μνημειωδών έργων του Περικλή, περιηγείται έμπλεος δέους και συγκίνησης τον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης.

Την ώρα που στέκεται εμπρός από τον παγκόσμιας φήμης ναό του Παρθενώνα, ακούει την αναγγελία ενός εργάτη ότι πρόκειται να αποκαθελώσουν μία από τις μετόπες.

«Είδαμε», διασώζει ο ίδιος στις περιηγητικές σημειώσεις του, «αυτό το υπέροχο γλυπτό τοποθετημένο στη θέση του, μεταξύ των τριγλύφων. Αλλά κατά την προσπάθεια των εργατών να το προσαρμόσουν στη σχεδιασμένη γραμμή καθόδου, ένα τμήμα του αποσπάστηκε από τη μηχανή και το περίφημο κομμάτι του πεντελικού μαρμάρου σωριάστηκε στο έδαφος, διασκορπίζοντας, με έναν εκκωφαντικό θόρυβο, τα λευκά σπαράγματα του μέσα στα συντρίμια.

Ο *Disdar* (επόπτης των εργασιών), βλέποντας αυτό, δεν μπόρεσε πια να συγκρατήσει τα συναισθήματά του. Έβγαλε την πίπα του από το στόμα του και, αφήνοντας ένα δάκρυ να κυλήσει, είπε με έντονα εμφατικό τόνο: “Τέλος!” , δηλώνοντας καθαρά ότι δεν υπήρχε τίποτα πια που θα τον έπειθε να συναινέσει στη μεγαλύτερη ερείπωση του κτίσματος.

Κοιτάζοντας ψηλά, είδαμε με θλίψη το κενό που είχε δημιουργηθεί· το κενό που ούτε όλοι οι πρέσβεις του κόσμου με όλες τις αρχές που εκείνοι εκπροσωπούν, μ’ όλο τον πλούτο και τη δεξιοτεχνία που μπορούν να επιδαψιλεύσουν, δε θα μπορέσουν ποτέ να αποκαταστήσουν».

Αυτά είναι τα λόγια του Άγγλου εκείνου περιηγητή, ο οποίος έζησε τη στιγμή της καταστροφής μιας εκ των περίφημων μετοπών του Παρθενώνα κατά τη βίαιη απόσπασή της από τους εργάτες του περίφημου Άγγλου λόρδου Έλγιν!

Το περιστατικό μαρτυρείται στα αρχεία του, εύγλωττο και αποκαλυπτικό της βαναυσότητας του αγγλικού αποικιακού πνεύματος που ακόμα κατατρέχει τα τζιβαϊρικά των Ελλήνων όλων των αιώνων· αυτά τα πολυτίμητα του σκλάβου, τότε, γένους, για τα οποία, σε άλλη περίπτωση αγοραπωλησίας αρχαίων αγαλμάτων, τα αιμόρρυτα χείλη του μεγάλου Ιωάννη Μακρυγγιάννη είχαν πει:

«Αυτά και δέκα χιλιάδες τάλλαρα να σας δώσουνε, να μην το καταδεχτήτε να βγουν από την πατρίδα μας. Δι’ αυτά πολεμήσαμε».